

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1407/2013

(2013. gada 18. decembris)

par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu⁽¹⁾,publicējusi šīs regulas projektu⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, ir valsts atbalsts, un par to ir jāpaziņo Komisijai, kā paredzēts Līguma 108. panta 3. punktā. Tomēr Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu var noteikt atbalsta kategorijas, kas ir atbrīvotas no minētās paziņošanas prasības. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Ar Regulu (EK) Nr. 994/98 Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu nolēma, ka viena no šādām kategorijām varētu būt *de minimis* atbalsts. Attiecīgi tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts, kas ir vienam vienotam uzņēmumam noteiktā laikposmā piešķirts atbalsts, kurš nepārsniedz konkrēti noteiktu summu, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas.

- (2) Komisija daudzos lēmumos ir skaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Turklāt Komisija savu politiku par *de minimis* robežlielumu, līdz kuram var uzskatīt, ka Līguma 107. panta 1. punkts nav piemērojams, sākotnēji darīja zināmu paziņojumā par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam⁽³⁾ un pēc tam Komisijas Regulās (EK) Nr. 69/2001⁽⁴⁾ un (EK) Nr. 1998/2006⁽⁵⁾. Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1998/2006 piemērošanā gūto pieredzi, ir lietderīgi pārskatīt atsevišķus nosacījumus, kas paredzēti minētajā regulā, un aizstāt to.

- (3) Ir lietderīgi *de minimis* atbalsta summai, kuru viens vienots uzņēmums jebkurā triju gadu periodā drīkst saņemt no vienas dalībvalsts, robežlielumu atstāt EUR 200 000 apmērā. Minētais robežlielums joprojām ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka par ikvienu šīs regulas darbības jomā ietilpstošo pasākumu var uzskatīt, ka tas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropojumus.

- (4) Uzņēmums Līguma konkurences noteikumu nozīmē ir ikviens subjekts, kas veic saimniecisko darbību, neatkarīgi no tā juridiskā statusa un finansēšanas veida⁽⁶⁾. Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka visi subjekti, kurus (juridiski vai faktiski) kontrolē viens un tas pats subjekts, ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu⁽⁷⁾. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu administratīvo slogu, šajā regulā būtu jāparedz izsmeļošs saraksts ar skaidriem kritērijiem, lai noteiktu, kad divi vai vairāki

(1) OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

(2) OV C 229, 8.8.2013., 1. lpp.

(3) Komisijas Paziņojums par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam (OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.).

(4) Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.).

(5) Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

(6) Spriedums lietā C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA* un citi, 2006, Krājums, I-289. lpp.

(7) Spriedums lietā C-382/99 *Nīderlande/Komisija*, 2002, *Recueil*, I-5163. lpp.

vienas dalībvalsts uzņēmumi ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu. No "saistītu uzņēmumu" noteikšanas kritērijiem, kas iedibināti mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijā Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽¹⁾ un Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/2008 ⁽²⁾ I pielikumā, Komisija ir atlasījusi tos kritērijus, kas ir piemēroti šīs regulas mērķiem. Attiecīgie kritēriji publiskajām iestādēm jau ir zināmi un, ņemot vērā šīs regulas darbības jomu, būtu jāpiemēro gan MVU, gan lielajiem uzņēmumiem. Minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina, ka, piemērojot *de minimis* noteikumu, saistītu uzņēmumu grupu uzskata par vienu vienotu uzņēmumu, bet uzņēmumus, kuriem nav savstarpēju attiecību, izņemot to, ka ikvienam no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām, neuzskata par savstarpēji saistītiem uzņēmumiem. Tādējādi tiek ņemta vērā īpašā situācija, kādā ir vienas un tās pašas publiskās struktūras vai struktūru kontrolētie uzņēmumi, kuriem var būt neatkarīgas lemsanas pilnvaras.

- (5) Lai ņemtu vērā to, ka kravu autopārvadājumu nozarē vidusmēra uzņēmumi ir mazi, ir lietderīgi attiecībā uz uzņēmumiem, kuri veic kravu komercpārvadājumus ar autotransportu, robežlielumu saglabāt EUR 100 000 apmērā. Par pārvadājumu pakalpojumu nebūtu uzskatāma tāda integrēta pakalpojuma sniegšana kā pārceļšanās pakalpojumi, pasta vai kurjera pakalpojumi vai atkritumu savākšanas vai pārstrādes pakalpojumi, ja pārvadājumi ir tikai viens no šā pakalpojuma elementiem. Ņemot vērā jaudas pārpalikumu kravu autopārvadājumu nozarē un transporta politikas mērķus saistībā ar autoceļu pārslogotību un kravas pārvadājumiem, no šīs regulas piemērošanas jomas būtu jāizslēdz atbalsts kravas transportlīdzekļu iegādei uzņēmumiem, kuri veic kravu komercpārvadājumus ar autotransportu. Ņemot vērā pasažieru autopārvadājumu nozares attīstību, šai nozarei vairs nav pamatoti piemērot zemāku robežlielumu.
- (6) Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības produktu primārās ražošanas, zvejniecības un akvakultūras nozarē, un risku, ka atbalsts, kura summa nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, tomēr varētu atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, šī regula minētajām nozarēm nebūtu piemērojama.
- (7) Ņemot vērā lauksaimniecības produktu un nelauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības līdzības, šī regula būtu jāpiemēro lauksaimniecības produktu

pārstrādei un tirdzniecībai, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi. Šajā saistībā par pārstrādi vai tirdzniecību nebūtu uzskatāmas ne saimniecībā veiktās darbības, lai produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai, piemēram, ražas novākšana, graudaugu pļaušana un kulšana vai olu iepakošana, ne pirmā pārdošana tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem.

- (8) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju konkrētā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās ⁽³⁾. Šā iemesla dēļ šī regula nebūtu piemērojama atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nebūtu piemērojama atbalstam, kas saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar primārajiem ražotājiem.
- (9) Šī regula nebūtu piemērojama eksporta atbalstam un atbalstam, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces. Tā jo īpaši nebūtu piemērojama atbalstam izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Atbalstu par izdevumiem saistībā ar darbību tirdzniecības izstādēs vai pētījumu vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišānai jaunā tirgū citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, parasti neuzskata par eksporta atbalstu.
- (10) Trīs gadu laikposms, kuru ņem vērā šīs regulas mērķiem, būtu jānosaka pēc slīdošā principa, tas ir, pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta piešķiršanas ir jāņem vērā attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsumma.
- (11) Ja uzņēmums darbojas gan nozarēs, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, gan citās nozarēs vai darbības jomās, šī regula būtu piemērojama attiecīgajās citās nozarēs vai darbības jomās ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka darbības izslēgtajās nozarēs negūst labumu no *de minimis* atbalsta. Šis pats princips būtu piemērojams, ja uzņēmums darbojas nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi. Ja nav iespējams nodrošināt, ka darbība nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi, gūst labumu no *de minimis* atbalsta tikai apmērā, kas atbilst

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.).

⁽³⁾ Spriedums lietā C-456/00 Francija/Komisija, 2002, *Recueil*, I-11949. lpp.

šiem zemākajiem robežlielumiem, visām uzņēmuma darbībām būtu jāpiemēro zemākais robežlielums.

- (12) Šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kas nodrošina, ka nav iespējams apiet atbalsta maksimālās intensitātes, kuras noteiktas īpašās regulās vai Komisijas lēmumos. Tajā būtu arī jāparedz skaidri un viegli piemērojami kumulācijas noteikumi.
- (13) Šī regula neizslēdz iespēju, ka pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, tāpēc, ka pasākums atbilst tirgus ekonomikas dalībnieka principam vai tas neparedz valsts līdzekļu nodošanu. Jo īpaši Savienības finansējums, kuru centrāli pārvalda Komisija un kurš nav dalībvalsts tiešā vai netiešā kontrolē, nav uzskatāms par valsts atbalstu un nebūtu jāņem vērā, nosakot, vai ir ievērots attiecīgais robežlielums.
- (14) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Šādus precīzus aprēķinus ir iespējams veikt, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām, nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem vai citiem instrumentiem, kuros ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums. Maksimālā apjoma noteikšana nozīmē, ka tad, ja atbalsta precīzā summa nav vai vēl nav zināma, dalībvalstij ir jāpieņem, ka šī summa ir vienāda ar maksimālo robežu, lai tādējādi tiktu nodrošināts, ka vairāki paralēli atbalsta pasākumi nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, un lai piemērotu kumulācijas noteikumus.
- (15) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* robežlieluma pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķinu metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu, atbalsta summas, kas nav naudas līdzekļu dotācijas, būtu jāizsaka kā to bruto dotācijas ekvivalents. Lai aprēķinātu bruto dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājamam atbalstam, ir jāizmanto šā atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošās tirgus procentu likmes. Lai nodrošinātu valsts atbalsta noteikumu vienveidīgu, pārredzamu un vienkāršu piemērošanu, piemērojamajiem tirgus likmēm šīs regulas nolūkiem vajadzētu būt atsaucies likmēm, kas noteiktas Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu⁽¹⁾.
- (16) Atbalsts aizdevumu veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts aizdevumu veidā, būtu jāuzskata par

pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Lai vienkāršotu neliela apjoma īstermiņa aizdevumu izskatīšanu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan aizdevuma apjomu, gan ilgumu. Pamatojoties uz Komisijas pieredzi, attiecībā uz aizdevumiem, kuriem ir nodrošinājums vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un kuri nepārsniedz vai nu EUR 1 000 000 un piecu gadu ilgumu, vai EUR 500 000 un desmit gadu ilgumu, var uzskatīt, ka to bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.

- (17) Atbalstu kapitāla iekļaušanas veidā nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja iekļautā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvzikapitāla ieguldījumi, kā minēts pamatnostādnes par riska finansējumu⁽²⁾, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja saskaņā ar attiecīgo pasākumu nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.
- (18) Atbalsts garantiju veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts garantiju veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas attiecīgajam uzņēmumam veidam noteiktas Komisijas paziņojumā⁽³⁾. Lai vienkāršotu izskatīšanas procedūru īstermiņa garantijām, ar kurām sedz lielākais 80 % no salīdzinoši neliela apjoma aizdevuma, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan pamatā esošā aizdevuma apjomu, gan garantijas ilgumu. Šis noteikums nebūtu piemērojams garantijām par pamatā esošajiem darījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijām par pašu kapitāla darījumiem. Ja garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 1 500 000 un garantijas ilgums nepārsniedz piecus gadus, garantiju var uzskatīt par tādu, kuras bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Tas pats attiecas uz garantiju, kuras apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 750 000, un garantijas ilgums nepārsniedz desmit gadus. Turklāt dalībvalstis var izmantot garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodi, kas ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).

⁽²⁾ Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos (OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.).

⁽³⁾ Piemēram, Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, ar nosacījumu, ka akceptētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.

- (19) Ja *de minimis* atbalsta shēmu īsteno ar finanšu starpnieku palīdzību, būtu jānodrošina, ka tie nesaņem nekādu valsts atbalstu. To var panākt, piemēram, pieprasot, lai finanšu starpnieki, kuri gūst labumu no valsts garantijas, maksā tirgus apstākļiem atbilstīgu prēmiju vai pilnībā nodod gūto labumu galīgajiem saņēmējiem, vai ievērojot *de minimis* robežlielumu un pārējos šīs regulas nosacījumus arī starpnieku līmenī.
- (20) Pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, Komisija var pārbaudīt, vai pasākums, kas nav dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla ieludzināšana vai riska finansēšanas pasākums pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu veidā, atbilst bruto dotācijas ekvivalentam, kurš nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, un uz ko tādējādi varētu attiekties šī regula.
- (21) Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka tiek ievēroti valsts atbalsta noteikumi, un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzēto sadarbības principu dalībvalstīm būtu jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, izveidojot vajadzīgos instrumentus, lai nodrošinātu, ka *de minimis* atbalsta kopsumma, kas piešķirta vienam vienotam uzņēmumam saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, nepārsniedz kopējo pieļaujamo robežlielumu. Tālab dalībvalstīm, piešķirot *de minimis* atbalstu, attiecīgais uzņēmums būtu jāinformē par piešķirtā *de minimis* atbalsta summu un tā *de minimis* raksturu un konkrēti jāatsaucas uz šo regulu. Dalībvalstīm būtu jāuzrauga piešķirtais atbalsts, lai nodrošinātu, ka attiecīgie robežlielumi netiek pārsniegti un tiek ievēroti kumulācijas noteikumi. Lai ievērotu minēto pienākumu, pirms šāda atbalsta piešķiršanas attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma būtu jāiegūst deklarācija par citu *de minimis* atbalstu, uz kuru attiecas šī regula vai citas *de minimis* regulas un kas saņemts attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados. Alternatīvi dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot centrālu reģistru, kurā ir pilnīga informācija par piešķirto *de minimis* atbalstu, un pārbaudīt, vai jauna atbalsta piešķiršana nepārsniedz attiecīgo robežlielumu.
- (22) Pirms jebkura jauna *de minimis* atbalsta piešķiršanas katrai dalībvalstij būtu jāpārbauda, vai ar jauno *de minimis* atbalstu šajā dalībvalstī netiks pārsniegts *de minimis* robežlielums un vai ir izpildīti pārējie šīs regulas nosacījumi.

- (23) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, šīs regulas piemērošanas periodam vajadzētu būt ierobežotam. Ja šīs regulas piemērošanas laiks beidzas un netiek pagarināts, dalībvalstīm attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula, būtu jādod sešu mēnešu pielāgošanās periods,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visu nozaru uzņēmumiem piešķirtam atbalstam, izņemot:
- atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, uz ko attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000⁽¹⁾;
 - atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu;
 - atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē, šādos gadījumos:
 - ja atbalsta summa ir noteikta, pamatojoties uz šādu produktu, kurus attiecīgais uzņēmums iepircis no primārajiem ražotājiem vai laidis tirgū, cenu vai daudzumu;
 - ja atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka to daļēji vai pilnībā nodod primārajiem ražotājiem;
 - atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, tas ir, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, izplatīšanas tīkla izveidi un darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;
 - atbalstu, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces.

(1) Padomes 1999. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).

2. Ja uzņēmums darbojas gan nozarēs, kas minētas 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, gan vienā vai vairākās nozarēs vai citās darbības jomās, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma, atbalstam, ko piešķir pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām, šo regulu piemēro ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka darbības nozarēs, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar šo regulu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "lauksaimniecības produkti" ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zvejas un akvakultūras produktus, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr. 104/2000;
- b) "lauksaimniecības produktu pārstrāde" ir jebkura darbība ar lauksaimniecības produktu, kuras rezultātā tiek iegūts produkts, kurš arī ir lauksaimniecības produkts, izņemot saimniecībā veiktas darbības, kas vajadzīgas, lai dzīvnieku vai augu produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai;
- c) "lauksaimniecības produktu tirdzniecība" ir turēšana vai izlikšana pārdošanai, piedāvāšana pārdošanai, piegāde vai jebkāda cita veida laišana tirgū, izņemot primārā ražotāja veikto pirmo pārdošanu tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem un darbības, lai sagatavotu produktu šādai pirmajai pārdošanai; primārā ražotāja veiktu pārdošanu galapatērētājiem uzskata par tirdzniecību, ja tā notiek šim nolūkam paredzētās atsevišķās telpās.

2. "Viens vienots uzņēmums" šīs regulas nolūkā ietver visus uzņēmumus, kuru starpā pastāv vismaz vienas no šādām attiecībām:

- a) vienam uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;
- b) vienam uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;
- c) vienam uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem;
- d) viens uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem minētā uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem.

Uzņēmumi, kuriem kādas no pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām attiecībām pastāv ar vienu vai vairāku citu uzņēmumu starpniecību, arī ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Atbalsta pasākumus, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, uzskata par tādiem, kuri neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvoti no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz EUR 200 000.

Kopējā *de minimis* atbalsta summa, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam kravu komercpārvadājumu autotransporta uzņēmumam, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz EUR 100 000. Šo *de minimis* atbalstu nevar izmantot kravas transportlīdzekļu iegādei.

3. Ja uzņēmums veic gan kravu komercpārvadājumus ar autotransportu, gan citas darbības, uz kurām attiecas EUR 200 000 robežlielums, uzņēmumam ir piemērojams EUR 200 000 robežlielums, ja vien attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka kravu autopārvadājumiem piešķirtais atbalsts nepārsniedz EUR 100 000 un *de minimis* atbalsts nav izmantots kravas transportlīdzekļu iegādei.

4. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no datuma, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam izmaksāts.

5. Robežlielumus, kas noteikti 2. punktā, piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības resursiem. Triju fiskālo gadu periodu nosaka, ņemot vērā fiskālo gadu sistēmu, kuru uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.

6. Lai piemērotu 2. punktā noteiktos robežlielumus, atbalstu izsaka kā naudas līdzekļu dotāciju. Izmanto bruto summas, tas ir, summas pirms nodokļiem vai citiem atskaitījumiem. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta bruto dotācijas ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstoši tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.

7. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu, tiktu pārsniegts 2. punktā noteiktais attiecīgais robežlielums, šo regulu nevar piemērot nevienai minētā jaunā atbalsta daļai.

8. Lai uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā noteiktu, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiktu pārsniegts attiecīgais robežlielums, ņem vērā visu katram apvienošanās iesaistītajam uzņēmumam iepriekš piešķirto *de minimis* atbalstu. Pirms apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.

9. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš no šā atbalsta guva labumu un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā datumā.

4. pants

Bruto dotācijas ekvivalenta aprēķins

1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts").

2. Atbalstu dotāciju vai procentu likmju subsīdiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu.

3. Atbalstu aizdevumu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātspējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātspējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kredītreitingam; un

b) aizdevuma nodrošinājums ir vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un aizdevuma summa nepārsniedz EUR 1 000 000 (vai EUR 500 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) piecu gadu laikā vai EUR 500 000 (vai EUR 250 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) desmit gadu laikā; ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām un/vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā attiecīgi pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no attiecīgā robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai

c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz piešķiršanas laikā piemērojamo atsauces likmi.

4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

6. Atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātspējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātspējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kredītreitingam; un

b) garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma un vai nu garantētā summa ir EUR 1 500 000 (vai EUR 750 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai arī garantētā summa ir EUR 750 000 (vai EUR 375 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) un garantijas ilgums ir desmit gadi; ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām un/vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no attiecīgā robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai

c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas noteiktas Komisijas paziņojumā; vai

d) pirms īstenošanas,

i) garantijas bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai izmantotā metode ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, un

ii) minētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā.

7. Atbalstu citu instrumentu veidā uzskata par pārrēdzamu *de minimis* atbalstu, ja instrumentā ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums.

5. pants

Kumulācija

1. *De minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 360/2012⁽¹⁾, līdz minētajā regulā noteiktajam robežlielumam. To var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar citām *de minimis* regulām, līdz šīs regulas 3. panta 2. punktā noteiktajam attiecīgajam robežlielumam.

2. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām vai valsts atbalstu tam pašam riska finansējuma pasākumam, ja šīs kumulācijas rezultātā tiktu pārsniegta attiecīgā maksimālā atbalsta intensitāte vai atbalsta summa, kāda konkrētā gadījuma īpašajiem apstākļiem noteikta Komisijas grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā. *De minimis* atbalstu, kas nav piešķirts konkrētu attiecināmo izmaksu segšanai vai kas nav attiecināms uz konkrētām attiecināmajām izmaksām, drīkst kumulēt ar citu valsts atbalstu, kurš piešķirts saskaņā ar Komisijas grupu atbrīvojuma regulu vai lēmumu.

6. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts kādam uzņēmumam plāno piešķirt *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, tā rakstiski informē šo uzņēmumu par atbalsta iespējamo summu, kas izteikta kā bruto dotācijas ekvivalents, un par atbalsta *de minimis* raksturu, skaidri atsaucoties uz šo regulu un norādot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par fiksētu summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kuru var piešķirt atbilstoši minētajai shēmai. Šādā gadījumā, nosakot, vai ir sasniegts 3. panta 2. punktā noteiktais attiecīgais robežlielums, izmanto fiksēto summu. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma pieprasa rakstisku vai elektronisku deklarāciju par visu citu *de minimis* atbalstu, kuru iepriekšējo divu fiskālo gadu un kārtējā fiskālā gada laikā uzņēmums ir saņēmis saskaņā ar šo regulu vai citām *de minimis* regulām.

2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura minētās dalībvalsts iestāde, tad 1. punktu pārstāj piemērot no brīža, kad reģistrā ir dati par triju fiskālo gadu periodu.

⁽¹⁾ Komisijas 2012. gada 25. aprīļa Regula (ES) Nr. 360/2012 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.).

3. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka šis atbalsts nepārsniedz attiecīgajam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs 3. panta 2. punktā noteiktā attiecīgā robežlieluma un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.

4. Dalībvalsts reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šajā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu piešķirts pēdējais individuālais atbalsts.

5. Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienu laikā vai tādā ilgākā laikposmā, kāds noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par *de minimis* atbalsta kopsummu, ko uzņēmums saņēmis saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar citām *de minimis* regulām.

7. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Jebkuru atbalstu, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, Komisija novērtēs atbilstoši attiecīgajām nostādnēm, pamatnostādnēm un paziņojumiem.

2. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2001. gada 2. februāra līdz 2007. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 69/2001 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

3. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 1998/2006 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

4. Pēc šīs regulas spēkā esības perioda beigām jebkurai *de minimis* atbalsta shēmai, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, šī regula ir piemērojama vēl sešus turpmākos mēnešus.

*8. pants***Stāšanās spēkā un piemērošanas periods**

Šī regula stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

To piemēro līdz 2020. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 18. decembrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO
